Ч. 90. Неділя 7 мая (24) цьвітня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Дебата адресова в угорскім парляменті. — Справа марокканьска. — Події в Росиї і росийско-японьска війна.

На вчерашнім засїданю палати послів промавляв в дальшій дискусиї над тарифою митовою пос. Зайц і в імени робітників запротестував против підвисшеня мита від збіжа та против замкненя нашої границї від довозу худоби, а то тим більше, що нема надії, щоби промисловцї перевели всї социяльно-політичні зарядженя що до робітників, щоби їм дати збільшенем платнї відшкодоване за збільшений тягар. Бесїдник заявив, що цїла социяльна демократия буде голосувати против нової тарифи митової, котра єсть лиш новим средством для визискуваня робітників зі сторони властителїв більших посїлостий і аґрариїв обох половин держави. Промавляли відтак ще Шрот і Штайн, а опісля пос. Колїшер, котрий полемізував зі Всенїмцями і социялїстами і доказував, що хлїб дорожіє лиш длятого, щоби удержати селянина яко найголовнїйшу силу народну. Впрочім дорожню викликують не лиш мита збіжеві, але й инші. Бесїдник перестерігає Мадярів перед зірванем звязи з Австриєю, хоч то вийшло би в користь Галичини і заявив, що він і єго партия будуть голосувати за тарифою митовою.

В комісиї буджетовій промавляв пос. Романчук в інтересї руского народу і домагав ся поліпшеня теперішних відносин за помочию зміни адміністрацийної системи. По промові мінїстра Біляндт-Райдта наради перервано до нинї.

В угорскій палатї послів розпочала ся в четвер дебата адресова, але не конче щасливо для Кошута і єго приклонників. Лїберали взяли участь в дебатї, а перший їх бесїдник Надь підніс головно то, що доси не було звичаю предкладати адреси, котра не була би відповідю на престольну бесїду. — Опісля говорив Кошут і в імени партиї независимости заявив ся за адресою, причім зазначив, що єго заява зовсїм не означає того, мов би партия єго змінила свої засади; противно, она буде й дальше вести борбу в цїли осягненя всїх своїх жадань. Бесїдник признавав, що положенє в краю єсть тяжке і що в інтересї краю потрібне скоре іменоване нового кабінету. Се спонукало партию бесїдника вступити до опозицийної коаліциї, котру підпирає чисельно і морально. Ті, що мають надію, що коаліция розібє ся, самі себе обманюють. В коаліцийній адресї виказано о много яснїйше напрям для нового правительства, як то бувало давнїйше. Партия бесїдника поставила би далеко більше і дальше ідучих жадань як в адресї, але не маючи в палатї більшости, хоч на случай виборів рішучо би її здобула, не жадає в адресї пiднесеня всїх своїх бажань, лиш годить ся на коаліцийну адресу. — Пос. Томасич заявив, що Хорвати хотять жити в добрих відносинах з Мадярами. Не можуть однак відступити від постанов угорско-хорватскої угоди, обезпечаючих їм не лиш права в урядах, але й у войску і длятого на случай установленя національної армії угорскої будуть домагати ся заведеня хорватскої мови в хорватских полках. Під взглядом економічним не противні заведеню самостійного угорского округа митового, але нинїшну хвилю уважають за невідповідну. Бесїду свою закінчив Томасич заявою, що Хорвати відкидають адресу

Справа марокканьска не перестає бути грізною а до всїляких запутанин політичних прилучили ся, здаєсь, ще й розбишацкі напади на Европейцїв. Нїмецкий посол, ґр. Таттенбах заявив в Танґері кореспондентови „Times-a“, що скоро лиш стане перед султаном, то першим, що єму пригадає, буде, що мусять бути зараз пороблені кроки, щоби забезпечити житє і майно Европейцїв в Марокку. Однакож що до средств, які мають бути до того ужиті, то

---

13)

Дещо про Марокко.

(За нїмецкими подорожниками З. Ґенте і дром Кампфмаєром — подав К. Вербин).

(Дальше).

Требаж ще й то знати, що при змінї резиденций Феса і Маракеша треба за кождий раз обходити через Рабат до Побережа, бо межи ріками Реґраґ і Бат лежать землї независимих племен, передовсїм землї Семмурів, на котрі не важить ся вступити нїякий маврийский султан. То вимагає за кождий раз довшого побуту в Рабатї, через що місто се набирає зовсїм окремого політичного і войскового значіня і єсть цїле зі всїма своїми будівлями та площами для караван так побудоване, щоби як четверта столиця могло дати приміщенє цїлому дворови. Так відбуває ся подорож дуже поволи, аж сьмішно маленькими маршами що дня, через кілька недїль, а навіть місяцїв, аж остаточно султан перенесе свою резиденцию на иньше місце. На такі невигоди і небезпечности при змінах двірского табору не можуть чужі дипльомати виставляти ся і длятого всї згодили ся на то, щоби кождий уповновластнений посол представляв ся султанови в тій резиденциї, в котрій він случайно перебуває, але впрочім щоби всї справи залагоджували ся в Танґері за посередництвом маврийского урядника, котрий би для всїх справ заграничної політики мав від султана повновласть до того. Однакож всї справи мусять остаточно рішати ся в столици, через що знов настає вічна перепиcка і висилка посшїних післанцїв, що марокканьским полїтикам єсть дуже на руку, бо они можуть через то дуже добре проволїкати залагодженє многих справ.

Правильні подорожі з двором були би для послів може й добрі, бо они могли би пізнати край з власного погляду, але то було би всетаки тягаром, якого посольства не знають в нїякім иньшім краю. А для самого краю і єго населеня було би то нещастем, бо задля того, що краєве правительство бере на себе всї кошти вижививленя посольства, єго перевозу і войскової ескорти, мусїли би знову племена, через котрих землї переїздить двір, давати на то свою кервавицю. Кождого пополудня, коли двірска служба ставить шатра, приносять люди „муну“ (поживу), котра складає ся з відповідного числа баранів і курий, відтак з масла, цукру, кави, чаю, сьвічок, хлїба, а часто навіть і з готових вже страв і то в такій скількости, що нещасливі селяни, котрі мусять о то все постарати ся, споглядали би лиш дуже нерадо на приїзд европейского посла.

Річ певна, що кождий новий посол, котрий приїхав до краю, старав ся уникнути тої прикрої гостинности, щоби мусїв жити са коштом краю, котрий мусить вже й без того дуже богато терпіти від визискуваня своїх власних властий. Але й кождий мусїв остаточно переконати ся, що людем, котрих змушують давати данину для чужинцїв, годї помочи, що каїди і другі достойники не видять в своїм урядї нїчого иньшого як лиш добру нагоду, щоби наживати гроший та всїлякого добра. Від часу, коли навіть Росия установила в Танґері своє посольство, мають там не менше лиш десять держав свої власні посольства і ґенеральні консуляти, а длятого при частій змінї, яка буває звичайно в обсадї дипльоматичних урядів, не минає й року, щоби якесь посольство не вибирало ся в дорогу до Феса або Маракеша, по найбільшій части не в иньшій цїли, лиш на то, щоби повідомити султана о змінї урядника, а що найбільше, щоби при такій нагодї предложити одно або друге жаданє в інтересї тих, що стоять під опікою посольства. Рідко яка подорож посольска кінчить ся так успішно, як н. пр. подорож нїмецкого посла ґр. Таттенбаха з весною 1890, котра принесла користну угоду, знану під назвою нїмецко-марокканьскої угоди торговельної з дня 1 червня 1890. Деякі подорожі, як н. пр. анґлїйска Евана Смайса, таки зовсїм не удали ся, а по найбільшій части не осягають більше нїчого, як лиш фарисейске увіренє, що правительство не прихильне нїякій иньшій державі так щиро, як тій, котрої представителя султан приняв якраз з „небувалою доси“ сердечностию.

Тота сердечність буває в кождім случаю така, що чуже посольство мусить уставити ся на великій площи Мешвар посеред такого самого военного окруженя, в якім султан приймає кабільских начальників, і ждати там, коли появить ся „єго достойне величество“. Султан приїзджає тодї на кони, але не злазить з него, лиш сидить на нім під червоним бальдахімом, підчас коли посол і єго дружина мусять стоя-

Німеччина єсть иншої гадки як Франция. Німеччина не хоче робити якоїсь угоди з Франциєю длятого, що коли вже поробила деякі предложеня другим державам, не може тепер заводити переговори з самою Франциєю. Як велике занепокоєнє викликало у Франциї виступленє Німеччини в марокканьский справі, видко з того, що бувший француский мінїстер справ внутрішних Ганото відозвав ся в часописи „Journal“ о проєктї российско-францускоанґлійско-японьского союза і домагає ся поясненя сеї справи. Може бути, що то сей проєкт став ся був причиною тої чутки, яка онгди наспіла була з Парижа, а після котрої на з'їздї анґлійского короля Едварда з президентом републики Любетом обговорювано справу помиреня Росиї з Японією і услівя застановленя воєнних кроків.

Яким духом віє з Росиї, видко із слїдуючих двох вістий з Москви: Після петербурґскої аґентиї телєґрафічної московска партия монархічна оголосила вже свою проґраму, котрої цїлию єсть „скріплене необмеженого самодержавія“. Рівночасно доносять, що в Москві розпочали ся збори земства, але мають лиш характер приватний і відбувають ся в приватних помешканях, що дня в иншім (очевидно з обави, щоби законних членів земства не арештувала полиция). На збори не впускають звітників ґазет і о нарадах не будуть оголошувані ніякі вісти. Такі відносини насувають мимо волї на гадку слова німецкого історика Ротека: „Ein Sclavenvolk bedarf eines Zuchtmeisters!“ — народови невільників потреба ката!

До Daily Express доносять з Петербурга: Материял доказовий в справі облоги Порт Артура, який зібрала комисия слїдча, має бути дуже некористний для ґен. Штесля. Офіцири зізнають, що ґен. Штесель дуже рідко виходив оглядати лїнії боєві і займав ся головно провіянтованєм армії, але провіянти давано лиш тим, що мали гроші або богато працювали. Штесель казав собі платити за індика 7 шілїнґів, а єго жінка держала 40 коров і продавала малу фляшчину молока по 2 шілїнґи (шілїнґ — 1 К 20 с.)

Новинки.

Львів, дня 6-го мая 1905.

— **Іменованя.** Судовий секретар Фелїкс Оржельский в Рогатинї іменований радником кравого суду і начальником повітового суду в Болшівцях.

— **Відзначеня.** П. Роман Дмоховский, секретар судовий в Янові коло Львова, одержав від Сьв. Отця Папи Пія X. ордер Pro ecclesia et Pontifice.

— **Є. Е. др Витовт Коритовский,** Віцепрезидент кравої Дирекциї скарбу. виїхав на кілька днїв в справах урядових до Відня.

— **Кандидати дяківского стану,** котрі наміряють піддати ся іспитови кваліфікацийному, мають зголосити ся в тїй цїли в канцеляриї уряду парохіяльного сьв. Юрия дня 11-го мая (в четвер) о год. 3-ій по полудни. Хто хоче піддати ся іспитови, обовязаний внести перед повисшим речинцем своє подане до Впр. Митр. Консисториї заосмотрене слїдуючими залучниками: 1. сьвідоцтвом хрещеня, 2. сьвідоцтвом шкільним і 3. сьвідоцтвом моральности, виставленим через дотичний уряд парохіяльний. — *Від гр.кат. уряду парохіяльного сьв. Юра.*

— **Зміна в зелїзничім реґуляминї.** Мінїстерство зелїзниць видало розпорядженє, котрим завело від дня 1-го с. м. деякі зміни в дотеперішних приписах що-до пасажирского руху. Між иншим поручено зелїзничим функціонарам робити рішучо ріжницю між пасажирами, що не мають білету, отже між „подорожними“ в дословнім значінню слова, а пасажирами, котрі найшли ся случайно в поїздї без наміру їзди. Дальше допущено на зелїзничих фрахтових картах поміщати замітки і вказівки, які покажуть ся доконечними в торговельнім інтересї: постановлено, що побільшенє ваги пакунка підчас їзди під впливом погоди не повинно потягати за собою додаткової оплати і що треба повідомляти телєґрафічно в кождім случаю надаючого, коли зайде перешкода в доставі поспішних посилок живих зьвірят або предметів, котрі підлягають швидко зіпсутю.

— **Із Станиславова** пишуть: Видїл філїї руского товариства педаґоґічного в Станиславові повідомляє, що з днем 15-го мая с. р. отвирає „приготовляючий курс“ до вступного іспиту до ґімназиї і школи реальної. Просить ся отже всіх Вп. сьвященників і учителїв Станиславівщини, щоби зволили зголосити письмом тямущих і подекуди вже підготовлених учеників на адресу: Пр. Рибчук, проф. ґімназиї в Станиславові, ул. Коперника ч. 17 найдальше по день 10 с. м. Условини удержаня подасть ся аж по зголошеню, а зазначує ся тілько, що видїл буде старати ся, щоби кошти були як найменші. Вкінци пригадує ся, що з днем 1-го вересня має бути в Станиславові отворена перша кляса руської ґімназиї. — *Пр. Рибчук*, голова. *Ф. Олесницкий*, за писаря.

— **Ювилей кінного трамваю у Львові.** Вчера минуло 25 лїт від хвилї, коли у Львові появили ся перші вози кінного трамваю, а управу єго обняв п. Юлїй Шустер. Для звеличеня того подвійного ювилею зібрали ся вчера рано о годинї 5-ій всї трамваєві функционарі в головній стациї при ул. Бема. Коли появив ся там директор Шустер, зложили єму всї присутні сердечні желаня. Відтак вислано на головний шлях трамваєвий з головного двірця на Цлову площу дуже хороший віз. Плятформу воза а навіть єго кришу займила щільно трамваєва прислуга, убрана сьвяточно в нові мундури, а звуки музики весело лунали серед прехорошого весняного ранку. Таким способом звістив кінний трамвай хвилю свого ювилею цїлому містови.

— **Добрий служачий.** Жандармерия в Камінцї струмиловій донесла львівскій дирекциї полїциї о крадежи 2000 корон, доверщеній на шкоду п. Андрія Караскевича, властителя реальности в Камінцї струмиловій. Тої крадежи допустив ся служачий Караскевича, Антін Романин, 25-лїтний паробок. Романин не має четвертого пальця на лївій руцї і по доверщеній крадежи утік імовірно до Львова.

ти з відкритими головами і предоставляти ся єму та слухати єго промови. Лиш войскові люди, що приїхали з послом, не відкривають голови, а то задля того, що мають уніформ на собі; але за то мусять стояти так випростовані, як би стояли перед своїм власним монархом і найвисшим вождом. Були, що правда, случаї, в котрих европейскі посли відважили ся трохи змінити ту форму приняття і старали ся наклонити султана, щоби він бодай трохи більше як доси показував то й поверховно, що видить перед собою в послах особистих заступників володїтелїв чужих країв; але все то розбивало ся об зарозумілість султанів. Они відповідали гордо: „Мій трон то кінь!“ і так остало ся й до нині, що европейскі посли, стоячи з відкритими головами перед сидячим на кони султаном, віддають єму свої увірительні письма і промавляють до него в імени своїх володїтелїв.

Лиш мало було таких, котрим удало ся стати вірниками султана і свобідно з ним сходити ся та вести з ним особисто переговори. До таких належав між иншими іспаньский Франціішканин о. Жозе Лерчунді, котрому удало ся до кількох годин спонукати султана Муляї ель Гассана до незвичайного кроку. Лерчунді був богато лїт настоятелем іспаньскої місиї в Марокку. Він знав знаменито маврийско-арабску мову а навіть написав не злу граматику тої мови, і як всї члени єго чина, старав ся з великою ревностию укріпити католицку віру в Марокку. Єго найгорячійшим бажанєм було спонукати султана, щоби той віддав честь і поклін папі. Стало ся так, що іспаньске посольство ішло до Маракеша і взяло собі того Францішканина за товмача. Він порозумів ся борзенько з іспаньским послом Діосдадо і відважив ся предложити султанови свій плян, причім умів так красно і ґручно промовити до султана, що Муляї ель Гассан відозвав ся остаточно: „Анта сагібі ель тікаль, анта сагібі ес садік!“ (ти мій найвірнійший, мій найщирійший приятель) і на все пристав: вислати посольство, зложене з найзнатнїйших маврийских мужів до Риму з богатими дарунками на 50-лїтний єрейский ювилей папи Льва XIII. і увірити папу, що й в Марокку всї раді сему рідкому торжеству та складають єму свої желаня. Відважний чернець дав на власну руку тому посольству до розпорядимости іспаньский воєнний корабель — він віднїс ся зараз особисто до королевої-реґентки Мариї Христини і одержав той корабель. І дійстно тото дивне посольство фанатичних Маврів, що ненавидять християн, відплило на кружляку „Кастілля“ дня 12 лютого 1888 р. з Танґера.

Проводирями посольства були Лерчунді і Гадж Мугаммед ет Торрес бін ель Арбі, старенький дідусь, котрий ще торік жив в Танґері і був заступником султана для справ заграничних. В салї Арацці у Ватиканї приняв папа Лев XIII. дня 25 лютого 1888 р. се найдивнїйше зі всіх посольство, котре принесло єму желаня і вирази преданности від володїтеля як раз того краю, котрий гірше як який инший переслїдує і мучить християн і аж до нинїшного дня не дав анї одного щирого знаку якоїсь просьвіти або терпимости. — Се маврийске посольство єсть найдивнїйшою подією в найновійшій історії Марокка.

Вї̈зд марокканьского султана до Фесу.

Се не був тріюмфальний похід, з яким сего дня рано вертав султан Муляї Абдул Азіс по тримісячній неприсутности до своєї столиці. Маленька громадка нужденних плїнників — от і все, чим він міг зробити несподїванку своїм підданим; то була тота славна добич з чвертьрічного походу, до котрого він приладив ся був з такою величавостию а на котрий европейскі полїтики поклали так богато надій і бажань. Попереду походу ступало кількох нещасливих під тягаром новісеньких зелїзних ланцухів, прилагоджених, видко, умисно на сей торжественний вхід до столиці. Засмовані старці, котрим мабуть неставало сил втїкати, і кілька недоростків молодців. Виджу межи ними якогось слабосильного хлопчиска лїт може за дванайцять, як він старає ся піддержати обома руками грубі ланцухи, щоби не тягнули єго за шию до землї; та як він ледви може додержати кроку з дорослими, котрі також лиш з великим трудом і поволи ступають з великим тягаром зелїза на собі.

Для жителїв Фесу не було то нині веселе видовище. Ніхто не бажав, щоби нелюблений султан повернув, а ще менше хтось сподївав ся, що він так борзо верне ся назад. А він тепер вертає не вдїявши нїчого. Бо хоч і нїхто не має великої симпатиї для молодого Абдул Азіса, то ще менше має єї для Бу Гамара, котрого нїхто не знає; противно, були би тїшили ся, коли би ворохобня була щасливо закінчила ся і остаточно рішила ся в користь правительства. Нарід преці волить спокійні часи, догідні для єго робіт в поли, для торговлї і промислу, як роздумувати над тим, чи їх султан не за богато клонить ся вже на сторону нових европейских порядків. Але все би єму вже простили, коли би він вернув був яко побідитель і казав людем на улицях і в мошеях оповістити: Я побив ворохобника і взяв єго в неволю, покорив цїлий Ріф і завів спокій та порядок в цїлім краю. А як би він ще привів був множество плїнників і увійшов до міста з відрубаними головами ворохобників на довгих жердках, то цїлий Фес був би повитав єго радістно яко славного володїтеля і страшного всїм вожда.

Але нині була глуха духота через цїлий час входу войска і зьвірят з набором, султаньскої родини і двору, мінїстрів і духовних достойників. Цїлих три години переходив похід, а нарід стояв на улицях і перед брамами мі-

— **Огнї.** В містечку Любачеві погоріло дня 3 с. м. 31 домів і кільканайцять инших будинків. — В Бруховичах коло Львова згоріли передвчера дві селяньскі загороди.

— **Скаженина** проявила ся у псів в Перемишли. Онгди ланцуховий пес у п. Спонка при ул. Угорскій зірвавши ся з ланцуха, покусав малого хлопця, сина зарібника і самого Спонка. Обох покалїчених відослано до заведеня дра Буйвіда в Кракові.

— **Самоубийство з любови.** Коли поїзд, що віз баталїон стрільцїв ч. 29, котрий перенесено з Заліщик в Галичинї до Градиски, задержав ся на мостї коло Францендорфу в Угорщинї, аби перепустити другий поїзд особовий, вискочив з поїзду стрілець Йосиф Сугаеля і кинув ся в пропасть з висоти 45 метрів. Сугаеля залюбив ся в Заліщиках і відобрав собі житє з туги за любкою. Самоубийник був Словаком.

† **Померла** Аврелїя Проць, жена о. Йосифа Проця, завідателя парохії в Устю зеленім, дня 3 с. м. по короткій тяжкій недузї.

Телеґрами.

Відень 6 мая. На нинїшнім засїданю палати послів відчитано між иншим внесенє пос. Зазворка в справі висланя лїкарів войскових і специялїстів на поле війни в Манджурії. Пос. Хоц зажадав перечислення послів для сконстатованя комплєту а відтак предложив замкненє засїданя. Внесенє Хоца відкинено 107 голосами против 2 і розпочала ся дальша дискусия над тарифою митовою.

Будапешт 6 мая. Підчас вчерашної дискусиї над адресою прийшло до острої перепалки межи президентом міністрів ґр. Тіссою а пос. Позґаєм, котрий назвав Тісу безличним. Ґр. Тіса визвав Позґая на поєдинок.

Рим 6 мая. Амбасадори француский, анґлїйский і російский зібрали ся вчера пополудни під проводом італїяньского міністра справ заграничних на конференцию в справі кретийскій. Конференция тревала майже дві години.

Льондон 6 мая. До „Daily Mail“ доносять з Токіо: Всї мости на ріцї Гун, знищені Росиянами підчас втечі по битві під Мукденом, як також і на инших ріках Японцї вже відбудували і розпочали похід.

Петербург 6 мая. Петербурґска Аґ. тел. заперечує донесенє аґентиї Гаваса мов би адмірал Рожественьский дав знати до Петербурга, що японьскі кораблї стоять на водах острова Борнео.

Париж 6 мая. „Figaro“ доносить, що з причини непорозуміня межи міністрами Рувієром а Делькассе, сей послїдний небавком уступить.

Петербург 6 мая. (Петербурґска Аґентия телеґ.). Вчера відбуло ся в Царскім Селї іменованє офіцирами вихованків заведень войскових. Цар зазначив в промові, що іменованє відбуло ся сего року о 4 місяцї скорше як звичайно, з причини великих страт в офіцирах, яке потерпіло російске войско в Манджурії. Загалом іменовано 1115 вихованків. З того належить 857 до піхоти, 148 до кавалєрії і 153 до тренів.

Гельсінґфорс 6 мая. Ґенеральний директор митовий Борґенстрим іменований ґубернатором Нилянди (ґубернія у Фінляндиї), а ґенерал-майор Рехенберґ ґубернатором Виборґа.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 5 мая. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·40 до 6·60; овес 7·30 до 7·50; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 10·—; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 8·75 до 9·50; кукурудза нова 8·— до 8·50; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 32·—.

ста байдужно і як онїмілий. Не видко було й слїду того, що радуєсь поворотом володїтеля і що одушевляє ся тим. Марокканцї звичайно скорі до криків і жартів, а трошки паради і музики та пуканини з рушниць то єго розкіш. Але лиш зрідка десь дали ся почути вистріли з рушниць помежи тяжкими і неправильними вистрілами з моздірів, що лупали понад містом від сторони Дан ель Махцен, палати в новім Фесї. Нинї навіть не чути було писклявих голосів жінок, що звичайно при всїляких торжественних нагодах заповняють плоскі криші та сидять громадами позаслонювані на улицях і своїми пискливими голосами наповняють воздух; нинї навіть того голосу не було чути, без котрого не може обійти ся ніяке торжество в Марокку.

Вже від кількох днів сходили ся до міста довгими рядами верблюди, мули і осли з великими пакунками двору. Від вчера приходили тоті зьвірята без перерви. Султан станув вже був коло старого мурованого мосту на ріцї Себу, котрий здавен-давна служив за пристанок початку і кінця всїх воєнних походів маврийских королїв. Нинї досьвіта розпочав ся той рух знову. З филястої рівнини над рікою на всходї від міста посувають ся поволи і без звязи з собою каравани. Відтак зачинають надходити перші віддїли войска, дикі берберскі племена з сьмілими лицями очайдухів, обдерті і без всяких войскових уніформів на собі; відтак ідуть вже трохи лїпше вивчені і лїпше убрані аскари, а наконець і прибочна ґвардия самого султана, леники, що обовязані дідично служити у войску і стеречи володїтеля, войска звані ґріш, що виглядають як розбишаки в своїх червоних тарбушах (шапках, званих у Турків феси), з під котрих вистають довгі чорні кудли.

Наразі пізнаю на здоровеннім берберскім жеребци величезну стать каіда Мешви, старшого маршалка двору. Той довжезний мурин, що має добрих два метри, робить лад при дворі на всїх торжествах і приниятях, він старає ся також о порядок підчас походів і одвічає за всї церемонії при дворі. Показують ся піссть славних підручних коний султана, відтак оба списоносцї, відтак ціле войско в яскравих мундурах розступило ся нараз дійстно з войсковою точностию на право і лїво і обступило дорогу та утворило шпалїр, що посуває ся поволи наперед, а на вільнім місцї на серединї показує ся нараз сам султан.

Поволи ступає наперед єго пишний буланий кінь. Він сидить неповорушно, цїлий закритий в своїй білій одежи, так що лиш лице виглядає єму з під гайка та селгама, а тото лице споглядає понуро і невесело як тото небо, що нинї захмарене повисло над містом і по котрім західний вітер гонить чорні дощеві хмари. Муляї Абдул Азіс не зважає анї трошки на своє окруженє, на своїх підданих, що вийшли поза місто єму на стрічу. Він то знає добре, що они вийшли більше лиш з охоти, щоби подивити ся, та з цїкавости, як з радости і одушевленя. Може він і умисно вибрав собі такого коня, щоби, як то робили єго попередники, дати пізнати свій душевний настрій. Він же й не приходить яко побідитель і як би хотів глум оминути, минає Баб ель фшо, „браму побіди“ і обходячи місто від полудня, заїздить до своєї палати.

За ним ідуть міністри. Та й у них лица не від сьвята, сидять неповорушно як мумії на своїх мов трони скринковатих сїдлах на мулах, мовчать і не мають гумору. Лиш міністер справ заграничних Сі Абдул Керім Ґін Слїман, котрому єго мурииьска кров позваляє з наївностию дитини природи вишукати всюди добру сторону, єсть трохи веселїйший. Він та Гадж Омар ет Тасі то й одинокі, що менї відклонюють ся, хоч ледви чи й они раді з того, що тут перед містом витає їх якийсь християньский пес.

(Конець буде).

НАДІСЛАНЕ.

Альманах „Учителя“

(збірка популярно-наукових розвідок)

видав Комітет редакцийний „Учителя“; цїна знижена з 1 К на 70 с., Львів 1904. — Дохід призначений в части на удержанє I приватної женьскої семинариї учительскої. Замовляти можна в Тов. Педаґоґ. ул. Сикстуска 47. Зміст слїдуючий: 1) Др. В. Левицкий: Етер космічний (ст. 1—11). — 2) Др. В. Щурат: Герберт Спенсер і єго фільософія (1—7). — 3) Др. О. Макарушка: Житє слів (1—7). — 4) Др. В. Левицкий: Про поступ фізики в послїдних часах (1—12). — 5) Др. С. Рудницкий: Лїси в господарстві природи (1—10). — 6) I. Верхратский: Рецензия руского перекладу про „Дарвінізм“ Ферріера (1—17) [з дуже цїнними замітками о рускій мові]. — 7) Др. В. Левицкий: Основні одиницї в фізицї (1—7). — 8) Др. О. Макарушка: Понятє, завданє лїтератури з поглядом на лїтературу українсько-руску (1—8). — Сї розвідки для кождого вельми інтересні та творять знаменитий субстрат для популярних викладів і відчитів.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру
о ТРУСКАВЦИ
висилає на жадане
ЗАРЯД.

в 1 сезоні т. є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня о 30% дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом:

Початок сезона 15-го мая. Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подаґра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

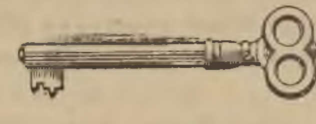
Лікарі заведення: Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Прашіль зі Львова ул. Голубика 6.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найліпше, найвидатнїйше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Повне переконане, що антикаря

Тірруго бальсам і центофолії масть

ві всїх внутреннїх терпінях, інфлюенції, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони мастм центофолії 3·60 К франко разом з опакованєм.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Головний склад для Львова: **С. Гай і Ж. Рукер.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штамплії кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень; таблиці металеві, виливані нумери домів, таблиці надгробні, відзнаки для сторожи, марки до печатаня, кліщі до пльомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових фарб до штампилїв.

Стация зелїзниці
Мушина-Криниця
з *Кракова* 6 год.
зі *Львова* 11 „
з *Варшави* 18 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци:
почта *три рази денно*,
телеграф, аптика.

Положене гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година битої дороги. — На стациї виґідні повози.

Средства лїчничі: „Здрій головний“ і Слотвинка, дуже сильної щави вапнево-маґнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні дуже насичені углевою кислотою вільною, оґрівані методою Шварца і Вахтлера. (В роцї 1904 видано 65.000).

Дуже скуточні купелї боровинові. (В роцї 1904 видано 22.000). Купелї ґазові з чистої углевої кислоти.

Заклад гідропатичний під управою специялїста дра Г. Еберса. (В р. 1903 видано 12.355).

Купелї річні, парові, електричні, сонїчні, масоване.

Клїмат взміцняючий, підальпейский. — Води мінеральні місцеві і заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Ґімнастика лїчнича. — Заклад диєтичний.

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того 13 лїкарів вільно практикуючих.

Помешканя: більше як 1700 комнат з цїлим комфортом уряджених в цїнї від 1 К 20 с. денно і висше. — Дім здроєвий. — Читальня і випозичальня книжок. — Гостинницї.— Пенсионати приватні, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий. — Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вроньский). — Сталий театр, концерти, відчити, балї.

Просторий парк шпильковий взірцево уряджений над 100 морґів обшару. Водотяг води з жерел з гір спроваджєної.

Фреквенция в 1903 роцї над 6600 осіб. Сезон від 15 мая до 30 жовтня. —

В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і потрав в головній гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липни і серпни не уділяє ся убогим ніяких знижень.

Склади води криницкої у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций уділяє, брошури і цїнники розсилає на жадане

Ц. к. Заряд здроєвий в Криници.

До Ч. В. 39974/05.

Оповіщенє.

В краєвих низших школах рільничих **в Березници п. Стрий, в Городенцї, в Ягольници, в Кобірничах п. Кенти, в Суходолї п. Коросно** зачинає ся рік шкільний 1905/6 з днем 1-го липня 1905 р.

Краєві низші школи рільничі мають на цїли образоване передовсїм синів телян на уздібнених практичних господарів.

Цїлий курс науки триває три роки.

Всї ученики мешкають в заведеню. Оплата за удержане в заведеню виносить 150 корон піврічно. **Ученики незаможні** можуть бути приняті на кошт фонду краєвого, є. зн. дістають безплатно помешканє, харч і одїж.

Поданя о приняте до котрої-небудь з згаданих повисше шкіл рільничих вносити належить найпізнїйше до дня 15-го червня с. р. до Дирекциї одної з згаданих повисше шкіл рільничих.

До поданя, котре єсть вільне від стемпля, належить долучити:

1. метрику уродження на доказ, що кандидат скінчив 15 лїт;
2. сьвідоцтво здоровля виставлене через лїкаря;
3. сьвідоцтво шкільне з окінченя народної школи і сьвідоцтво моральности;
4. сьвідоцтво убожества, єсли кандидат убігає ся о приняте на кошт фонду краєвого.

З Видїлу краєвого Королївства Галичини і Володимириї з Великим Княжеством Краківским.

Львів, дня 28-го цьвітня 1905.

Головна Аґенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).